

COMMISSION DES AFFAIRES
SOCIALES

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE
ZAKEN

du

van

MARDI 13 MARS 2007

DINSDAG 13 MAART 2007

Matin

Voormiddag

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 10.31 uur. De vergadering wordt voorgezeten door de heer Hans Bonte.

Le développement des questions et interpellations commence à 10.31 heures. La réunion est présidée par M. Hans Bonte.

01 Vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Werk over "de uitbreiding van het aantal koopzondagen" (nr. 14379)

01 Question de Mme Trees Pieters au ministre de l'Emploi sur "l'augmentation du nombre de jours d'ouverture de magasins le dimanche" (n° 14379)

01.01 Trees Pieters (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ondanks het grote protest van zelfstandigenorganisaties en vakbonden heeft de regering toch beslist om het aantal koopzondagen uit te breiden van 3 naar weliswaar geen 9 maar toch 6 zondagen. Wanneer ik de pers mag geloven - ik heb het nieuws enkel via de pers vernomen -, is daaraan een aantal opmerkelijke voorwaarden verbonden.

In handelszaken met minstens 20 werknemers moeten werknemers minstens 200% van het basisloon ontvangen. Ook moet er op sectorniveau worden onderhandeld en, als er geen akkoord wordt bereikt, kan er worden onderhandeld per onderneming. In kleine handelszaken, dus met minder dan 20 werknemers, moeten werkgevers en vakbonden een akkoord sluiten, maar werknemers hoeven niet noodzakelijk die 200% loon te ontvangen.

Ik wou u een aantal vragen stellen. Het betekent dat de maatregel voor zaken met meer, alsook voor zaken met minder dan 20 werknemers gekoppeld is aan lange en delicate procedures, met een grote kans op zeer dure overuren. Voor de handelszaken zou de uitbreiding van de koopzondagen wel eens onbetaalbaar kunnen zijn en dan niet alleen voor de grote handelszaken. Wanneer de grote handelszaken hiermee beginnen, dan kunnen de kleine zaken niet anders dan volgen met opnieuw een zware procedure.

Ten tweede, waarom moet er voor de grote handelszaken eerst op sectorniveau worden onderhandeld?

Ten derde, is er een minimumbedrag bepaald voor de kleinere handelszaken?

Tot daar, mijnheer de voorzitter, mijn eerder informatieve vragen.

01.02 Minister Peter Vanvelthoven: Mijnheer de voorzitter, collega, ik zal u even de precieze inhoud van de beslissing van de regering om het aantal koopzondagen of het aantal zondagen waarop de kleinhandel personeel mag tewerkstellen, van 3 naar 6 zondagen per kalenderjaar uit te breiden, toelichten. Er is dus geen uitbreiding naar 9 zondagen, zoals het op een bepaald ogenblik leek te zullen worden.

Alle koopzondagen zijn vrij te kiezen. Er wordt niets gewijzigd aan de loonvoorwaarden voor de bestaande tewerkstelling op de eerste drie koopzondagen.

Wat daarvoor is afgesproken, blijft wat het is.

Wat betreft de drie bijkomende koopzondagen, die kunnen enkel worden georganiseerd op voorwaarde dat er een sectorale CAO wordt gesloten die de loon- en arbeidsvoorwaarden vastlegt voor de bijkomende zondagen. Ontbreekt dergelijke sectorale CAO, dan kan in de ondernemingen met een ondernemingsraad of met een syndicale delegatie, waarin dus het personeel wordt vertegenwoordigd door een

werknemersorganisatie, een ondernemings-CAO worden gesloten. Dat is de tweede trap. Bij het ontbreken van een ondernemings-CAO kan in ondernemingen met een ondernemingsraad of een syndicale delegatie, dus waarin het personeel vertegenwoordigd is, een individuele regeling worden getroffen die steeds moet uitgaan van een verloning aan minimaal 200% van de basisvoorwaarden.

We werken dus stapsgewijze. Eerst gebeurt het sectoraal. Als dat niet lukt, dan kan het op ondernemingsniveau, maar enkel waar er een ondernemingsraad of syndicale delegatie is. Lukt het niet op ondernemingsniveau, dan kan het op individuele basis, maar enkel in ondernemingen met een ondernemingsraad of syndicale delegatie en aan minstens 200% van het basisloon. De voorwaarde die is gekoppeld aan de toestemming om personeel tijdens de drie bijkomende koopzondagen te werk te stellen, is dus trapsgewijze, waarbij de twee laatste mogelijkheden er enkel zijn voor ondernemingen met een ondernemingsraad of syndicale delegatie.

Ik kom tot de concrete vragen. Ten eerste, via sector- dan wel ondernemings-CAO kunnen de sociale partners bepalen welke loonvoorwaarden gekoppeld zijn aan het werk op de drie bijkomende zondagen. Aan de regeling voor de drie bestaande koopzondagen wordt dus niet geraakt. De 200-procentregel geldt enkel wanneer een individuele regeling wordt getroffen en geldt dus niet bij het sluiten van een ondernemings-CAO of sectorale CAO. De sociale partners bepalen dan zelf welk overloon zal worden betaald.

Wat de betaalbaarheid betreft, wil ik u erop wijzen dat in bepaalde grote handelszaken het huidige zondagwerk – de drie zondagen – nu reeds wordt vergoed aan 300 procent via de CAO van de onderneming. U maakt zich bezorgd over de duur van de procedure, maar dat hangt volledig af van het sociaal overleg. In mijn ogen hoeft dat helemaal niet moeilijk te zijn of lang te duren.

Uw tweede vraag was: waarom eerst op sectorniveau? Dat is de evidentie zelf. Het is logisch dat in alle sectoren sectoraal overleg altijd de eerste optie is; men probeert voor de hele sector hetzelfde af te spreken. Een sectorale regeling geniet de voorkeur op diverse individuele regelingen.

Voor de sector van de kleine zelfstandigen is alleen sectoraal overleg mogelijk, aangezien de mogelijkheid van een ondernemings-CAO of een individuele regeling enkel openstaat voor ondernemingen met een ondernemingsraad of een syndicale delegatie.

Wat uw derde vraag betreft, voor de kleine handelszaken is geen minimumbedrag vastgesteld wat de loonvoorwaarden betreft, omdat die precies via het sectoraal overleg moeten worden bepaald. Dat betekent echter dat, als er op sectoraal niveau niets uit de bus komt, de drie extra koopzondagen er niet zullen komen voor de kleine handelszaken.

01.03 Trees Pieters (CD&V): Mijnheer de minister, wat de handelszaken met meer dan 20 werknemers betreft, hebt u het over 200%, een verdubbeling van het loon. Wat gebeurt er als dat niet via sectoraal akkoord of via CAO wordt vastgesteld? Hoe zal de verloning er dan uitzien?

01.04 Minister Peter Vanvelthoven: Het verloopt trapsgewijs. Eerst wordt er overlegd op sectoraal niveau. Als dat niet lukt, gebeurt het overleg op ondernemingsniveau voor alle werknemers van de onderneming. Ondernemingsoverleg staan we alleen maar toe voor ondernemingen met een ondernemingsraad of een syndicale delegatie. Bereikt men in de onderneming geen akkoord voor al het personeel, dan zou het kunnen dat er individueel een aantal mensen zijn die op zondag willen werken...

01.05 Trees Pieters (CD&V): Moet men in dat geval de 200% handhaven of kan men eronder of erboven gaan?

01.06 Minister Peter Vanvelthoven: Het minimum is 200%. Lager kan niet. Bij een individueel akkoord kan men boven de 200% gaan, maar niet eronder. De 200% is op dat ogenblik het minimum.

01.07 Trees Pieters (CD&V): Voor kleine bedrijven geldt dat niet?

01.08 Minister Peter Vanvelthoven: Voor kleine bedrijven waar geen ondernemingsraad of syndicale delegatie is, kunnen die drie bijkomende zondagen er alleen maar komen, indien er op sectoraal niveau een overeenkomst is tussen de sociale partners over de loonsvoorwaarden.

01.09 Trees Pieters (CD&V): Mijnheer de minister, het systeem is zodanig ingewikkeld en duur dat ik niet

weet wie het zal toepassen. Dat maakt mij gelukkig.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

02 Questions jointes de

- **M. Benoît Drèze** au ministre de l'Emploi sur "la prise et remise du linge à domicile dans le cadre du titre-service" (n° 14463)

- **Mme Greta D'hondt** au ministre de l'Emploi sur "des titres-services pour les petits travaux de réparation et de jardinage" (n° 14594)

02 Samengevoegde vragen van

- **de heer Benoît Drèze** aan de minister van Werk over "het aan huis afhalen en terugbrengen van de was in het kader van de dienstencheque" (nr. 14463)

- **mevrouw Greta D'hondt** aan de minister van Werk over "dienstencheques voor kleine herstellingen en klein tuinonderhoud" (nr. 14594)

02.01 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le ministre, certaines entreprises de titres-services organisent la prise et la remise du linge au domicile de leurs clients. Certaines de ces entreprises demandent à leurs clients de rémunérer par le biais de titres-services le temps consacré à la course. Elles estiment, selon moi à juste titre, que cette activité est une course ménagère, autorisée en vertu de l'article 1er 2°, b de l'arrêté royal du 12 décembre 2001 concernant les titres-services.

En effet, l'ONEm autorise et définit, notamment sur son site internet, l'activité de courses ménagères comme suit: "l'activité de courses ménagères en faveur d'un utilisateur qui est un particulier, afin de répondre à ses besoins journaliers. Ne sont pas considérés comme des besoins journaliers notamment l'achat de meubles, d'appareils ménagers, d'appareils audiovisuels, de repas chauds et la distribution périodique de journaux et de magazines". Selon moi, monsieur le ministre, le nettoyage du linge est un besoin journalier des ménages.

Pourtant, en réponse à une demande écrite d'une entreprise de titres-services, l'ONEm dit que "la prise et la remise du linge à domicile ne peuvent pas être considérées comme des courses ménagères et ne peuvent être rémunérées par des titres-services". Par contre, ce serait possible contre paiement facturé en euros. "L'activité de courses ménagères consiste uniquement en petites courses ponctuelles comprises dans l'aide ménagère réalisées à la demande de l'utilisateur qui est un particulier et visant à pourvoir à ses besoins quotidiens, par exemple poste, pain, pharmacie. Les services de livraison organisés par une entreprise, par exemple prise et remise du linge à domicile, ne peuvent être rémunérés par les titres-services".

Monsieur le ministre, je considère que cette interprétation de l'ONEm est erronée et trop restrictive et qu'elle nuit au double objectif de la loi du 20 juillet 2001, à savoir favoriser le développement de services et d'emplois de proximité. Je ne connais pas pour ma part d'entreprise commerciale qui assure la prise et la remise du linge au domicile de particuliers. Par contre, il y a encore des boulangers qui livrent le pain à domicile. Je ne vois donc pas ce qui empêcherait ces activités d'être réalisées dans le cadre des titres-services.

Monsieur le ministre, avec quelle latitude et selon quelles modalités l'ONEm est-il habilité à interpréter la réglementation, par exemple en matière de titres-services? Dans le cas qui nous concerne, comprenez-vous l'interprétation de l'ONEm? Pourriez-vous accepter une interprétation plus favorable qui permettrait d'organiser la prise et remise du linge grâce aux titres-services? Enfin, comment pourrait-on améliorer l'information aux entreprises de titres-services sur ce qu'elles peuvent faire ou pas et comment en améliorer le contrôle?

02.02 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de minister, heel recent suggereerde de sectorfederatie Federgon om het stelsel van de dienstencheques tot klein tuinonderhoud en kleine herstellingen uit te breiden. De federatie beweert dat het betaalbaar maken van de uitbreiding het stelsel van de dienstencheques niet in het gedrang zou brengen.

Ik citeer wat de federatie in het artikel zegt. De federatie stipuleert dat de gebruiker best wat meer mag betalen. Hij betaalt nu door de fiscale aftrek immers een nettobedrag van 4,67 euro per gepresteerd uur. Volgens Federgon is dat minder dan wat de gebruiker aan een zwartwerker zou betalen. Ik hoorde mijzelf precies repeteren in een van de uiteenzettingen.

Mijnheer de minister, klein tuinonderhoud en kleine herstellingen zijn opdrachten die nu nog in het PWA-stelsel kunnen gebeuren. Dat wringt enigszins. Daarom heb ik de volgende vragen, ingegeven door mijn vaststelling op het terrein dat er inderdaad vraag naar en nood is aan dienstverlening voor klein tuinonderhoud en zeker ook voor kleine herstellingen.

Hoeveel PWA'ers – dus het aantal en het percentage, als het kan – van het totale aantal bieden vandaag in hun dienstenpakket klein tuinonderhoud en kleine herstellingen aan?

Hoeveel PWA-werknemers zijn in het klein tuinonderhoud en in de kleine herstellingen tewerkgesteld?

Tot slot, mijnheer de minister, wat is uw antwoord op de suggestie van Federgon om, enerzijds, het stelsel van de dienstencheques tot het klein tuinonderhoud en de kleine klusjes uit te breiden, wat een verdere ontvetting van de PWA's zou betekenen, en om, anderzijds, de gebruiker iets meer te laten betalen, teneinde het stelsel van de dienstencheques bij uitbreiding betaalbaar te houden?

02.03 Peter Vanvelthoven, ministre: Monsieur le président, monsieur Drèze, les articles 10 et 11 de l'arrêté royal du 12 décembre 2001 concernant les titres-services donnent compétence à l'ONEm pour surveiller le respect de la législation des titres-services et prendre les mesures nécessaires en cas de non-respect de celle-ci. Les contrôleurs de l'ONEm sont, ainsi que trois autres services d'inspection, chargés de la surveillance du respect de la loi et de ses arrêtés. L'ONEm a compétence exclusive pour interdire le versement de l'intervention de l'État et pour la récupérer. De même, c'est au seul comité de gestion de l'ONEm qu'est confiée la compétence de renonciation à la récupération des sommes indûment perçues. À ce titre, il appartient à l'ONEm d'appliquer et d'interpréter la législation en vue d'exercer les missions susvisées. L'interprétation de l'ONEm est basée sur la réglementation et les principes qui en découlent.

L'article 1, alinéa 2 de l'arrêté royal du 12 décembre 2001 dispose qu'il faut entendre par courses ménagères: "Les courses ménagères en faveur d'un utilisateur particulier afin de répondre à ses besoins journaliers." L'arrêté royal ajoute que: "Ne sont pas considérés comme des besoins journaliers, notamment l'achat de meubles, d'appareils ménagers, d'appareils audiovisuels, de repas chauds et la distribution périodique de journaux et d'hebdomadaires".

La "ratio legis" de cette disposition était de proposer une offre élargie de services de proximité grâce à laquelle le travailleur titres-services se rendant au domicile de l'utilisateur pour effectuer des tâches ménagères pouvait également, à l'occasion, lui rendre de menus services, comme d'aller faire des courses dans le voisinage. L'intention du législateur n'était nullement de subsidier des services de vente à distance, des services de livraison à domicile ou des entreprises délivrant leurs marchandises à domicile moyennant paiement. Cette "ratio legis" est exprimée dans le texte réglementaire qui exclut de manière non limitative de la notion de besoins journaliers une série d'activités qui ne répondent pas à des besoins de tous les jours ou qui limitent anormalement la notion de courses ménagères parce qu'elles consistent exclusivement en la livraison organisée des produits vendus par l'entreprise et qui, partant, font partie intégrante d'une autre activité (vente de biens, préparation de repas, etc.).

L'énumération non exhaustive reprise à cet article signifie que la même logique qui exclut la distribution de journaux doit présider à l'exclusion de la distribution d'autres biens.

Ainsi, c'est la livraison organisée de journaux qui est interdite et non le fait pour un travailleur titres-services d'aller à la librairie, d'acheter les journaux de l'utilisateur lorsqu'il effectue les courses pour ce dernier.

De même, aller porter ou rechercher le linge à l'atelier de repassage n'est pas en soi une activité exclue de la définition des courses ménagères effectuées sous le couvert des titres-services, pour autant que l'entreprise agréée qui propose ce service accepte également d'effectuer toute autre course ménagère tombant sous la définition réglementaire et demandée par l'utilisateur.

En résumé, l'entreprise agréée pour les courses ménagères ne peut se cantonner à livrer les seuls produits ou marchandises qu'elle commercialise ou pour lesquels elle effectue un service. Une autre logique contribuerait à admettre que chaque entreprise peut faire procéder à la livraison de ses biens ou services au moyen de titres-services.

En outre, une convention a été conclue entre le ministre de l'Emploi, la Fédération belge de l'entretien et du textile et les représentants des ateliers de repassage du secteur de l'économie sociale, laquelle règle

l'utilisation des titres-services dans le cadre de l'activité de repassage en dehors du domicile par les ateliers de repassage agréés à cet effet.

La convention stipule par ailleurs qu'il est également possible d'établir une note supplémentaire pour le transport à imposer au taux TVA de 21%. Selon la convention, celle-ci ne peut être payée au moyen des titres-services.

Des discussions ont été lancées avec le secteur du repassage afin de résilier cette convention. En remplacement de celle-ci, les activités seront réglées par arrêté royal. Les activités autres que le repassage y seront clairement délimitées et définies. Les discussions avec le secteur du repassage sont toujours en cours et aucun point de vue définitif n'a dès lors encore été arrêté en la matière.

L'ONem, Accor Services et le SPF Emploi, Travail et Concertation sociale éditent une série de supports d'information à destination des acteurs du système des titres-services: feuilles info, brochures, "flyers" et site internet reprenant une information détaillée.

Pour les modifications urgentes et importantes dans la réglementation, Accor Services, en exécution du marché public qui la lie à l'ONem, informe les entreprises agréées individuellement par courrier ou e-mail. Les contrôleurs de l'ONem jouent également et essentiellement un rôle de prévention et d'information lorsqu'ils opèrent un contrôle en entreprise.

En définissant les activités connexes dans un arrêté royal, les entreprises sauront clairement quelles activités peuvent être financées au moyen des titres-services.

Wat de vragen van collega D'hondt betreft, de gegevens betreffende het relatieve aandeel van de PWA's die de activiteiten klein tuinonderhoud en kleine herstellingen aanbieden in hun dienstenpakket zijn op dit ogenblik niet beschikbaar bij de RVA. Op dit ogenblik kunnen nog geen gegevens betreffende het aantal werknemers per toegelaten PWA-activiteit worden verstrekt.

In uitvoering van de beslissing van de Ministerraad van 31 maart 2006 om de registratie van de activiteiten in het kader van het PWA te verfijnen alsook om veelgevraagde informatie betreffende de activiteiten door PWA-werknemers aan bevoegde instanties te kunnen verstrekken, is de papieren versie van de driemaandelijks PWA-statistiek 1 vanaf 1 januari 2007 vervangen door een nieuwe PWA-statistiek 1 in een elektronische versie. De eerste gegevens op basis van deze nieuwe PWA-statistiek, dus de elektronische versie, met eveneens informatie over PWA-werknemers naar uitgeoefende activiteit, worden op het hoofdbestuur verwacht uiterlijk de tiende werkdag volgend op het eerste kwartaal van 2007, met andere woorden op 10 april 2007. Na verwerking van deze gegevens kan ik u de gevraagde informatie uiteraard wel verstrekken.

Wat de suggestie van Federgon betreft, begrijp ik uiteraard heel goed dat er maatschappelijke noden zijn die misschien nog kunnen worden ingevuld door het systeem van de dienstencheques. Ik heb dat ook al bij herhaling zelf gezegd. Ik heb ook al gezegd dat het op dit ogenblik geen goed moment is om een uitbreiding toe te staan van het dienstenchequesysteem tot klein tuinonderhoud en kleine herstellingen. Ik denk dat het beter is om eerst de groei van het huidige systeem af te wachten voor we het systeem nog verder gaan uitbreiden.

Eenmaal er een stabilisatie van het huidige systeem is opgetreden, denk ik dat er inderdaad kan en ook moet worden nagedacht over een eventuele uitbreiding. In ieder geval is er op dit ogenblik geen budgettaire ruimte voor een dergelijke uitbreiding. Daarnaast is er bij het uitbreiden van de activiteiten die vallen onder het dienstenchequesysteem sprake van substitutiegevaar. De mogelijkheid bestaat dat er oneerlijke concurrentie optreedt ten opzichte van bestaande ondernemingen die dezelfde activiteit uitoefenen.

In ieder geval is het zo dat wij op termijn moeten komen tot een structurele financiering van het dienstenchequesysteem omdat dit de werknemers en de dienstenchequebedrijven ten goede zal komen. Zoals daarstraks reeds gezegd, is het voor mij belangrijk dat dit gekoppeld wordt aan de financiële audit die op dit ogenblik lopende is om goed geïnformeerd te zijn over de kosten van de dienstenchequeondernemingen. U weet dat ik de opdracht heb gegeven om die opdracht uit te voeren en dat die opdracht werd toegewezen aan het bureau PricewaterhouseCoopers. Op die manier wordt het mogelijk om de financiële leefbaarheid van de ondernemingen na te gaan en om een berekening te maken van de globale kost voor een dienstenchequeonderneming.

Ik heb bij een vorige gelegenheid ook al gezegd dat als vanaf volgend jaar de lonen van voornamelijk de huishoudhulp, de poetsvrouwen in het dienstenchequesysteem, omhoog moeten, ook de vraag moet worden gesteld of op dat ogenblik de gebruikers, degenen die het nut hebben van die huishoudhulp, ook niet een hogere bijdrage moeten betalen. Ik heb ook al bij herhaling gezegd dat, als het erover gaat dat de gebruiker meer zou moeten betalen, mijn voorkeur er zou naar uitgaan dat aan het bedrag van de dienstencheque niet zou geraakt worden, maar dat we eerst zouden kijken naar het moduleren, het afschaffen of het verminderen van de fiscale aftrekbaarheid ervan.

02.04 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse précise, détaillée et cohérente vu les éléments évoqués relatifs à la prise et à la remise de linge à domicile.

Votre cohérence découle de l'arrêté royal qui a uniquement prévu des petites courses ponctuelles à la demande de l'utilisateur. Je pense que Mme D'hondt s'est fait la même réflexion que moi: à partir du moment où vous dites qu'à côté de la prise et de la remise du linge, il y a d'autres petites courses, cela signifie que c'est envisageable. Cet exemple montre bien les limites du "fil rouge" que vous vous êtes fixé.

Je suis heureux d'apprendre que vous travaillez sur un arrêté royal en vue de mieux préciser ces activités connexes à l'aide ménagère. Monsieur le ministre, que ce soit pour vous une dérogation au principe de base, peu importe, étant donné qu'il y aura un arrêté royal plus précis mais je vous invite vraiment à réfléchir à l'acceptation de la prise et de la remise du linge car c'est un levier important. Ce n'est pas la livraison qui est en cause. C'est un levier pour l'activité de repassage proprement dite qui permettrait de créer des emplois supplémentaires et de rencontrer davantage l'objectif de l'arrêté royal du 12 décembre 2001 et de la loi sur les titres-services.

Vous avez évoqué une convention en matière de repassage qui – si j'ai bien compris – a une durée de vie limitée. Pourriez-vous nous en transmettre une copie?

Enfin, en ce qui concerne votre projet d'arrêté royal pour les activités connexes, j'entends bien que des discussions sont en cours et que cela prendra peut-être un peu de temps. Vous êtes-vous fixé une échéance? Pensez-vous pouvoir publier cet arrêté encore sous cette législature?

02.05 Peter Vanvelthoven, ministre: Je vais essayer.

02.06 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de minister, ik ben toch enigszins verrast dat wij voor de cijfers zouden moeten wachten op de elektronische versie die er komt na de afsluiting van het eerste kwartaal van 2007. Uit ervaring weet ik immers dat het tot de geplogenheden behoorde – bijna tot de opdracht van de PWA-ambtenaren – om op hun raden van bestuur en hun algemene vergaderingen op regelmatige tijdstippen, zij het op papier, een overzicht te geven van het aantal gewerkte uren en de aard van de prestaties. In de PWA waar ik zelf verantwoordelijk was, kregen wij regelmatig een overzicht hoeveel mensen er werkten, hoeveel uren ze hadden gewerkt en hoeveel mensen in tuinonderhoud hadden gewerkt, met de opsplitsing tussen particulieren en tuinbedrijven. Dat hadden we. Die staten moesten ook iedere keer plechtstatig getekend worden. Ze zullen dus toch wel voor iets gediend hebben? Ik vermoed dat ze toch naar de nationale diensten van de RVA gegaan zijn? Daarom verwondert het mij dat men daarvan geen overzicht kan geven. Wat niet is, is niet. We zullen uitkijken naar begin april om die zaken via elektronische weg te krijgen.

Een tweede zaak is de kwestie van de uitbreiding naar nieuwe taken. Behalve de eventuele "leegtrekking" van de mannelijke tewerkgestelden in de PWA, lijkt mij het risico – als men dit goed durft af te bakenen – van oneerlijke concurrentie met kleine ondernemingen in de private sector toch niet zo groot. Men kan het nooit uitsluiten, maar het risico is mijns inziens niet zo groot omdat de vraag, zeker naar klusjes, heel groot is en de wachttijden, bijvoorbeeld om bij oudere personen een lekkende kraan te herstellen, heel lang zijn. Dat loont ook niet. Daarom heb ik ook de vraag of daarbij niet evengoed, zoals bij de huidige werkzaamheden van de dienstenchequebedrijven, bestaande bedrijven kunnen ingeschakeld worden en ze de kans kunnen krijgen om ook voor klusjes dienstenchequebedrijven te worden? Ik zou daar nog aan willen toevoegen, mijnheer de minister, dat dit soort van taken – en misschien ook andere – ons een kans moet geven om ook mannen in het dienstenchequecircuit te integreren.

Als we het nu zien, is het een bijna uitsluitende vrouwenzaak, ook te wijten aan de aard van de activiteiten. Ik denk dat het rapport dat we zullen krijgen, daarover geen ander beeld zal geven. Bij het overlopen van de

werkloosheidscijfers – ik hoop dat het ook op de Ministerraad zal gebeuren – stellen wij met de daling van de werkloosheid, ook het fenomeen vast van de toenemende hardnekkigheid ervan in sommige groepen.

Langdurige werkloosheid bij mannen zal misschien ook gedeeltelijk kunnen worden ondervangen door het uitbreiden van het activiteitenterrein van de dienstencheques. Ook wat de prijs betreft, meen ik dat wij daarover niet moeten discussiëren. Ik meen, mijnheer de minister, dat ik uw voorkeur deel als er iets moet gebeuren om het budget in evenwicht te houden. Ik heb altijd gezegd dat de fiscale aftrekbaarheid op zich al discriminerend is ten overstaan van degenen die geen belastingen betalen. Het zal wellicht in die richting moeten worden gezocht.

Ik hoop, mijnheer de minister, dat dit ook elementen zijn die wij aan bod kunnen brengen naar aanleiding van de evaluatie als het rapport van Idea Consult er zal zijn. Als wij de dienstencheques tot een degelijk tewerkstellingsinstrument willen maken, meen ik dat wij het takenpakket zullen moeten uitbreiden al was het maar omwille van het kans geven op tewerkstelling aan mannen die in het gewone economische circuit niet meer aan de bak komen of lange tijd niet aan de bak zullen komen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Question de Mme Véronique Ghenne au ministre de l'Emploi sur "l'impossibilité pour les demandeurs d'emploi de cumuler une formation et un stage" (n° 14479)

03 Vraag van mevrouw Véronique Ghenne aan de minister van Werk over "de onmogelijkheid voor werkzoekenden om tijdens de wachttijd een opleiding te volgen" (nr. 14479)

03.01 Véronique Ghenne (PS): Monsieur le ministre, pour être admis au bénéfice des allocations d'attente, un jeune travailleur, s'il a entre 18 et 25 ans, doit avoir accompli – au moment de l'introduction de sa demande – un stage de 233 jours après la fin de ses études. Sont prises en considération, pour l'accomplissement du stage susnommé, les journées pendant lesquelles le jeune travailleur est demandeur d'emploi et inscrit comme tel. Or les journées pendant lesquelles le demandeur d'emploi suit une formation de 10 heures par semaine, et ce pendant au moins neuf mois, ne peuvent être comptabilisées pour l'accomplissement du stage.

Si je simplifie à l'extrême, il est préférable que le jeune attende 233 jours dans son fauteuil au lieu d'être conscient de ses lacunes et de suivre une formation en conséquence.

Monsieur le ministre, quels sont les arguments qui justifient l'application de cette règle? Estimez-vous cette situation normale?

03.02 Peter Vanvelthoven, ministre: Madame Ghenne, compte tenu du principe d'assurance, le droit aux allocations de chômage n'est accordé, en principe, qu'après une période de travail suffisamment longue. Par dérogation à ce principe, le jeune qui a terminé ses études peut se voir reconnaître le droit à des allocations d'attente lorsqu'il apporte la preuve qu'il a cherché activement du travail durant neuf mois et qu'il était valablement inscrit comme demandeur d'emploi pendant cette période.

C'est seulement lorsque la quête d'emploi n'a pas été couronnée de succès que le jeune reçoit un revenu de remplacement à charge de la communauté. Il y a lieu d'éviter que les jeunes contournent la période précitée en s'inscrivant déjà pour la forme en tant que demandeurs d'emploi pendant une période d'études à temps plein ou assimilé.

Pour cette raison, l'article 36 de l'arrêté sur le chômage prévoit que la période d'attente ne prend cours qu'après la fin des études et que la période d'attente ne se poursuit pas pendant des périodes d'étude ou de formation s'il est satisfait simultanément aux conditions suivantes: la durée prévue des études ou de la période est d'au moins neuf mois et le nombre d'heures de cours, y compris les stages éventuels, comporte par cycle au moins vingt heures par semaine en moyenne dont au moins dix heures du lundi au vendredi entre 8.00 heures et 18.00 heures. Le caractère objectif des critères cités garantit l'égalité de traitement et offre la sécurité juridique nécessaire. Les jeunes suivant de telles formations ou études de vingt heures de cours par semaine en moyenne – et non dix heures comme vous l'avez dit – sont considérés comme des jeunes poursuivant leurs études.

La disposition citée plus haut ne signifie donc pas que le jeune est incité à être inactif pendant la période

d'attente. Au contraire, une distinction est réalisée entre les jeunes qui décident de poursuivre leurs études, qui ne cherchent pas activement du travail et qui ne traversent donc pas de période d'attente comme demandeurs d'emploi et les jeunes qui sont disponibles sur le marché du travail et qui augmentent leur qualification pendant la période d'attente en suivant des cours de toute sorte qui ne constituent aucune entrave à la recherche d'un emploi.

03.03 Véronique Ghenne (PS): Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse. J'entends ses arguments mais je ne suis pas convaincue. Il est regrettable de sanctionner un jeune qui entame son stage d'attente parce qu'il suit une formation. Je pense à un cas particulier et si j'en parle, c'est parce qu'il pourrait se généraliser. Il s'agit d'une personne qui a été mal conseillée à l'Agence locale pour l'emploi et qui a suivi sa formation tout en pensant que son stage d'attente avait été pris en considération. À partir du moment où elle a pu percevoir ses allocations d'attente, elle les a perçues – indûment – et elle se trouve maintenant dans l'obligation de les rembourser. Comme elle ne bénéficie d'aucun revenu, elle est dans l'impossibilité de s'exécuter. Elle est condamnée à rembourser cette somme à partir du moment où elle trouvera son premier emploi.

Cette personne est sanctionnée parce qu'elle avait la volonté de s'insérer dans le marché du travail. J'espère qu'à l'avenir, cette information sera donnée correctement aux Agences locales pour l'emploi, ce qui est la moindre des choses.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Vraag van mevrouw Greta D'hondt aan de minister van Werk over "de IAO Conventie 183 ter bescherming van het moederschap" (nr. 14487)

04 Question de Mme Greta D'hondt au ministre de l'Emploi sur "la Convention de l'OIT n° 183 sur la protection de la maternité" (n° 14487)

04.01 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb mijn vraag ingediend naar aanleiding van de Internationale Vrouwendag van vorige week. Het kan echter natuurlijk alle dagen vrouwendag zijn, dus er is geen probleem dat ik ze iets later stel.

Ik wilde er nog eens de aandacht op vestigen dat, voor zover ik mij niet vergis, ons land de IAO conventie 183 ter bescherming van het moederschap, die dateert van juni 2000 en in werking getreden is in februari 2002, nog steeds niet getekend heeft.

Ik herinner mij van de discussies enkele elementen die gemaakt hebben dat wij die nog steeds niet getekend hebben. Ik heb daaromtrent drie concrete vragen, mijnheer de minister.

Ten eerste, waarom menen wij zeven jaar na het sluiten van de IAO conventie nog steeds argumenten te hebben om die niet te tekenen?

Ten tweede, welke aanpassingen zijn er nog nodig aan de Belgische wetgeving om de IAO conventie te kunnen tekenen?

Ten derde, binnen welk tijdsperspectief ziet u de ondertekening van de IAO conventie?

04.02 Minister Peter Vanvelthoven: Mijnheer de voorzitter, collega, op 15 juni 2000 heeft de Internationale Arbeidsorganisatie de conventie 183, betreffende de bescherming van het moederschap, aangenomen. Intussen is het verdrag door 13 landen geratificeerd. De conventie is van toepassing op alle vrouwen die tewerkgesteld worden, zowel in de privésector als in de publieke sector.

Met het oog op een eventuele ratificatie van de conventie had collega Onkelinx, toenmalig minister van Werk, de Nationale Arbeidsraad om advies gevraagd. De NAR werd eveneens in kennis gesteld van de punten in de Belgische wetgeving die niet conform zijn met de bepalingen van conventie 183. De punten hadden hoofdzakelijk te maken met de afwezigheid voor borstvoedingspauzes, naast enkele andere problemen, waaronder de problematiek van de zwangerschapstesten.

Op 27 november 2001 heeft de NAR, in zijn advies 1.377, zijn visie gegeven over de punten die een ratificatie van conventie 183 in de weg staan. Samen met het advies werd ook CAO nummer 80 gesloten,

die in werking zou treden op 1 juli 2002. Tijdens de voorbereidende werkzaamheden in de NAR werd gewezen op de gevolgen van de keuze van een CAO als instrument om de problematiek van borstvoedingspauzes te regelen. Er werd verwezen naar de regeling van het moederschapsverlof, dat bij wet wordt geregeld. In dit geval gaat het om maatregelen die de veiligheid en de gezondheid van moeder en kind beogen. Door de regeling van borstvoedingspauzes in de regelgeving op het moederschapsverlof in te schrijven, behoort ze tot dezelfde categorie, met als bijkomend voordeel dat alle werkneemsters, of zij nu werken in de privé- of overheidssector, op eenzelfde regeling zouden kunnen terugvallen, zoals dat met het moederschapsverlof het geval is.

De procedure tot ratificatie van de conventie kon dan ook worden opgestart. Dat de sociale partners hun CAO hebben gesloten, impliceert dat zij de materie niet zien als een materie die behoort tot de bepalingen die betrekking hebben op de veiligheid en de gezondheid van moeder en kind, maar herleid hebben tot het niveau van de arbeidsvoorwaarden. Het sluiten van de CAO bemoeilijkt dan ook een mogelijke ratificatie, vermits geen enkele instantie bevoegd is om arbeidsvoorwaarden te regelen voor het geheel van de publieke sector. Voor elke sector apart zal dus moeten worden nagegaan of er voldaan is aan de internationale verplichtingen. Gelet op ons overheidslandschap is dat bijzonder moeilijk en betekent het dat desgevallend heel wat procedures moeten worden opgestart om finaal een regelgeving tot stand te brengen die conform de internationale norm is. Dat betekent dat elke overheid voor haar personeel borstvoedingspauzes zal moeten regelen, vooraleer de conventie getekend kan worden. Dat is de problematiek die vandaag voorligt.

Het enige alternatief is dat wij zouden voorbijgaan aan de CAO en een algemene regeling voor borstvoedingspauzes in de wet zouden inschrijven, maar dat is niet zo evident.

04.03 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de minister, dank u voor het antwoord. Dat het niet zo evident is, neem ik aan. Dat men echter zeven jaar nodig heeft om dat te overstijgen, lijkt mij toch wel enorm veel, te meer omdat de twee punten die het ondertekenen beletten, het al dan niet doen van zwangerschapstesten en het borstvoedingsverlof zijn. Voor de privésector is dat in het algemeen geregeld, voor de overheid moet dat nog gebeuren.

Mijnheer de minister, als de politieke wil er is, is het toch geen onmogelijke zaak zijn om dat te regelen. Het zou toch mooi zijn als België het lijstje van amper dertien landen zou aanvullen. Wij moeten daarmee een voorbeeldfunctie vervullen, ook voor de derdewereldlanden die nog niet getekend hebben. Als landen zoals België, die medeoprichter zijn van de IAO, die conventies niet kunnen ondertekenen, dan geven we natuurlijk heel veel alibi's aan derdewereldlanden om dat ook niet te doen, wat te betreuren is. Ik hoop dus dat er wat dat betreft beterschap komt.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de minister van Werk over "het ouderschapsverlof voor alleenstaande ouders" (nr. 14489)

05 Question de Mme Nahima Lanjri au ministre de l'Emploi sur "le congé parental pour les parents isolés" (n° 14489)

05.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, ouderschapsverlof wordt hoe langer hoe populairder. Als ik het de laatste dagen en weken zie, wordt het ook hoe langer hoe meer een verkiezingsthema van verschillende partijen.

Uit cijfers blijkt dat in het verleden alleenstaande ouders hun recht op ouderschapsverlof minder opnamen. Als zij de zorg voor hun kleine kinderen willen opnemen, komen zij veel meer in de werkloosheid terecht. De reden daarvoor zou kunnen zijn dat de terugval inzake inkomen te groot is. Wie met twee is, heeft nog altijd een volledig inkomen met daarnaast nog de premie en een verminderd inkomen. Voor een inkomen is de terugval echter veel te groot.

Is er een mogelijkheid om meer gegevens hierover te krijgen, op basis van rondvragen of administratieve gegevens, om te weten te komen hoeveel eenoudergezinnen gebruikmaken van ouderschapsverlof en in welke mate zij ondervertegenwoordigd zijn in het opnemen van ouderschapsverlof of niet?

Hoe evalueert de regering het optrekken van de premie voor een tijdskrediet van een vijfde? Die premie

werd voor alleenstaande ouders een stukje opgetrokken. Heeft deze maatregel effect gehad? Ziet u dat daardoor meer alleenstaande ouders dit hebben opgenomen? Of zitten zij gewoon in de normale, globale tendens die er ook is voor andere gezinnen? Er is sowieso een globale tendens: wijken zij daar sterk van af, of niet?

Is de regering of bent u van plan om, misschien niet onmiddellijk, te overwegen die premie verder op te trekken? Hoe ziet u dat? Hoe ziet de regering dat?

05.02 Minister **Peter Vanvelthoven**: Mijnheer de voorzitter, collega, inzake de evolutie van het ouderschapsverlof merkt men globaal een stijging met 21% tussen medio 2007, dus de maand juli 2007, en eind 2006. Voor de vermindering van de prestaties met een vijfde is de toename nog groter, met name 32%. Voor de alleenstaanden met kinderen ten laste, die binnen de vermindering van de prestatie met een vijfde van hogere uitkeringen genieten, is de groei binnen dezelfde periode relatief gezien zelfs spectaculair, namelijk 64%.

Toch moet worden gesteld dat binnen de totaliteit van de personen in ouderschapsverlof die een vermindering met een vijfde genieten, het aantal alleenstaanden met kinderlast erg beperkt blijft, namelijk tot slechts 3%.

In het stelsel van eenvijfde-tijds-krediet wordt een hogere uitkering toegekend aan werknemers die alleenstaand zijn, ongeacht of zij al dan niet kinderen ten laste hebben. 7,3% van de werknemers die eenvijfde-tijds-krediet nemen, zijn alleenstaand. Het is evenwel niet mogelijk om te achterhalen hoeveel van hen kinderen ten laste hebben.

Ongeveer 7,5% van de werkende bevolking zouden alleenstaande ouders zijn. Dat betekent dat zij in het eenvijfde-ouderschapsverlof ondervetegenwoordigd zijn. Het aandeel van de alleenstaande ouders neemt, zoals wij allen weten, echter wel snel toe. Ook in de statistieken neemt hun aandeel toe, zeker sedert de verhoging in 2005 van de uitkering voor voornoemde, specifieke groep.

De regering heeft de beslissing voor een verhoging van de eenvijfde-ouderschapsverlofuitkering voor eenoudergezinnen genomen om het verlies aan inkomen voor hen maximaal te kunnen compenseren. De eenoudergezinnen hebben het financieel uiteraard vaak moeilijker. In diezelfde zin hebben wij de duur van het zorgverlof voor eenoudergezinnen verdubbeld.

De maatregel waarbij de uitkering voor eenoudergezinnen werd verhoogd, heeft duidelijk een positief effect op het opnemen van het eenvijfde-ouderschapsverlof. De maatregel kan dus positief worden geëvalueerd.

De premie voor een vijfde tijds-krediet en ouderschapsverlof voor eenoudergezinnen is nu vrij hoog, waardoor het loonverlies voldoende wordt gecompenseerd. Een verdere verhoging van de uitkering zou ertoe kunnen leiden dat zij netto meer verdienen wanneer zij een vijfde ouderschapsverlof opnemen, en dat kan uiteraard niet de bedoeling zijn.

In het IPA is beslist om de uitkeringen voor een vijfde tijds-krediet de bedrijfsvoorheffing te verhogen van 17,15% naar 35%, opdat het verschil tussen het viervijfde inkomen bij tijds-krediet en het voltijds inkomen meer zichtbaar zou worden, en dus om te vermijden dat het verschil te klein zou worden.

De eenoudergezinnen zijn evenwel vrijgesteld van de verhoging van de bedrijfsvoorheffing. Voor hen blijft het oude percentage van 17,15%. In ieder geval is een verhoging van de uitkering voor eenoudergezinnen binnen deze legislatuur niet gepland.

05.03 **Nahima Lanjri** (CD&V): Mijnheer de minister, vanuit de gegevens had ik al dezelfde vaststelling gedaan. Onder meer uit een artikel van het tijdschrift van WAF Overwerk bleek inderdaad dat alleenstaande ouders het ouderschapsverlof in mindere mate opnemen, terwijl de groep eenoudergezinnen groeit. Een aantal maatregelen is inderdaad genomen, maar er is een terugval in de opname van tijds-krediet.

Het is uiteraard niet mijn bedoeling zij die ouderschapsverlof nemen een premie te geven waardoor zij meer zouden verdienen dan wanneer zij werken. Wanneer zij echter het tijds-krediet in globo opnemen, fulltime, halftime of met een vijfde, zou de terugval in het loon niet te groot mogen zijn. Daarom vroeg ik naar die cijfers.

U zegt dat u op basis van de huidige cijfers niet weet of men dat opneemt specifiek wegens zorg voor kinderen of anderen. Bent u misschien van plan via een enquête of een onderzoek na te gaan hoeveel van de alleenstaanden het opnemen voor de zorg van hun kinderen, zodat men daaruit duidelijke conclusies kan trekken? Licht het in uw bedoeling dat na te gaan? Kunt u dat nagaan, eventueel met een enquête? Op die vraag hebt u immers niet geantwoord. U hebt gezegd dat die cijfers niet voorhanden waren, en dat dacht ik ook wel. Kunt u dat nog nagaan?

05.04 Minister **Peter Vanvelthoven**: Vermits ik de cijfers niet heb, kan ik het natuurlijk niet nagaan.

05.05 **Nahima Lanjri** (CD&V): U zou wel een enquête kunnen houden onder degenen die het verlof opnemen om na te gaan wie het opneemt voor de zorg voor hun kinderen? Dan krijgt men immers een veel duidelijker beeld over degenen die het verlof opnemen voor de zorg voor hun kinderen en de anderen.

05.06 Minister **Peter Vanvelthoven**: Ik zal dat laten bekijken. Ik weet niet of het een meerwaarde is om te weten wie het verlof opneemt voor welke reden. Het is volgens mij vooral belangrijk ervoor te zorgen dat eenoudergezinnen, wanneer ze van deze maatregel gebruikmaken, het gemakkelijker hebben om de combinatie met hun kinderen ...

05.07 **Nahima Lanjri** (CD&V): Het gaat precies over de combinatie werk-gezin. Zij moeten maximaal gebruik kunnen maken van deze maatregel, er liever naar teruggrijpen dan te kiezen voor de werkloosheid. Sommigen kiezen nu immers daarvoor omdat het inkomenverlies dan minder groot is dan wanneer zij kiezen voor een premie. Dat is mijn bekommernis.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

06 **Question de M. Benoît Drèze au ministre de l'Emploi sur "la suppression des activités d'aide à domicile de nature ménagère dans le système ALE pour les travailleurs de moins de 40 ans" (n° 14537)**

06 **Vraag van de heer Benoît Drèze aan de minister van Werk over "het schrappen van de huishulp van huishoudelijke aard in het kader van het PWA-stelsel voor de werknemers jonger dan 40" (nr. 14537)**

06.01 **Benoît Drèze** (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, nous avons été informés d'un projet d'arrêté royal ayant pour objet la fin des prestations d'aide à domicile de nature ménagère dans le dispositif ALE pour les travailleurs de moins de 40 ans qui ne présenteraient pas un taux d'incapacité de travail permanent. La mesure entrerait en vigueur le 1er juillet 2007.

Cet arrêté royal aurait pour objectif de faire passer les travailleurs ALE précités dans le système des titres-services avec tous les avantages que nous connaissons, notamment un régime propre en sécurité sociale.

Néanmoins, les structures ALE mettent en évidence le fait que certains chômeurs travaillent parfois quelques heures en ALE mais ne pourraient pas le faire dans le système des titres-services pour différentes raisons.

J'en cite deux. D'une part, des raisons de santé: certains travailleurs seraient incapables d'assurer une charge de travail trop lourde comme tel serait le cas dans le système des titres-services où le volume horaire est nettement plus conséquent que dans le dispositif ALE. D'autre part, des raisons de capacités techniques, relationnelles ou intellectuelles peuvent expliquer cette incapacité.

Dès lors, certaines structures ALE proposent d'agir plutôt sur l'aspect sensibilisation et information accrue des avantages du système des titres-services pour les chômeurs ALE afin que ceux qui sont aptes à passer dans ce système le fassent d'eux-mêmes et que les autres qui, pour des raisons diverses, sont dans l'incapacité de quitter le système ALE ne se retrouvent pas dépourvus de cette possibilité.

Monsieur le ministre, quel est votre avis à ce propos?

Confirmez-vous votre projet d'arrêté royal et son entrée en vigueur le 1er juillet 2007?

Y a-t-il un consensus du gouvernement sur ces sujets?

06.02 Peter Vanvelthoven, ministre: Monsieur le président, monsieur Drèze, certaines constatations ont amené à la décision de stimuler les jeunes travailleurs aptes au travail qui prestent encore de l'aide ménagère dans le régime ALE, à quitter ce régime et à les aider dans la transition vers le système des titres-services. Le régime des titres-services a démontré qu'il constitue une bonne voie vers un emploi à part entière pour certaines groupes de demandeurs d'emploi.

En outre, force est de constater qu'il existe toujours aujourd'hui une demande importante en matière d'aide ménagère à laquelle on arrive à peine à répondre. Dès le lancement du régime ALE, le but était de faire d'un emploi ALE un tremplin vers le marché du travail régulier pour le plus grand nombre possible de travailleurs. Or les prestations d'aide à domicile de nature ménagère, via le régime ALE sont limitées à un maximum de 45 heures par mois. Voilà pourquoi le gouvernement a décidé, lors du contrôle budgétaire de mars 2006, qu'à partir du 1er juillet 2007, les travailleurs de moins de 40 ans ne pourraient plus prester d'aide ménagère via le régime ALE, mais qu'ils devront être amenés vers le circuit des titres-services.

Une exception est prévue pour les chômeurs présentant un taux d'incapacité de travail permanent supérieur à 33%. Ils pourront continuer à prester de l'aide ménagère dans le cadre d'un contrat ALE.

06.03 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le ministre, votre réponse est très claire: au début de votre intervention, vous évoquez le fait qu'il existe une demande importante d'aide ménagère à laquelle il est difficile de répondre. Effectivement, ce point a déjà fait l'objet de questions parlementaires et nous savons que la demande persiste dans diverses régions du pays, ce qui est un peu surprenant pour d'aucuns au vu du nombre de chômeurs, dont une partie pourrait répondre à de telles prestations.

Je ne suis pas sûr que la voie prévue qui est de répondre à cette demande en forçant un peu la main à des travailleurs ALE soit la formule la plus adéquate. Je me rappelle que, dans cette salle, en 2004, M. Vandembroucke indiquait souhaiter, d'un côté, augmenter les emplois grâce aux titres-services et, de l'autre, accompagner les chômeurs pour qu'ils acceptent les emplois proposés. Je ne ressens plus exactement dans votre réponse la même vision.

Pour répondre à la demande importante en matière d'aide ménagère, il me semble important de faire plus et autrement.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

De **voorzitter**: Interpellatie nr. 1050 van mevrouw D'hondt wordt uitgesteld en vraag nr. 14557 van mevrouw Turtelboom wordt ingetrokken.

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.33 uur.
La réunion publique de commission est levée à 11.33 heures.*